

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (шести състав)

12 януари 2011 година *

По дело T-411/09

Ioannis Terezakis, с местоживее в Брюксел (Белгия), представляван първоначално от адв. B. Lombart, а впоследствие от адв. P. Synoikis, avocats,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват г-н L. Flynn и г-жа C. ten Dam, в качеството на представители,

ответник,

* Език на производството: английски.

с предмет жалба за отмяна на Решение на Комисията от 3 август 2009 г., с което на жалбоподателя е отказан достъп до някои части от писма, както и до приложенията към определени писма, разменени между Европейската служба за борба с измамите (OLAF) и гръцкото Министерство на икономиката и финансите относно данъчни нередности, свързани със строителството на летището в Spata, Атина (Гърция),

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав),

състоящ се от: г-н Е. Моаверо Milanese, председател, г-н N. Wahl (докладчик) и г-н S. Soldevila Fragoso, съдии,

секретар: г-н Е. Coulon,

постанови настоящото

Определение

Обстоятелства, предхождащи спора и производство

- 1 Селектронно писмо от 24 април 2009 г. на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) жалбоподателят г-н Ioannis Terezakis иска достъп до разменената между Комисията на Европейските общности и гръцките власти кореспонденция

относно евентуални данъчни нередности във връзка със строителството на летището в Спата, Атина (Гърция).

- 2 С електронно писмо от 8 юни 2009 г. директорът на дирекция В „Подпомагане на оперативната дейност и на политиката“ на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) предоставя частичен достъп до петте документа, до които жалбоподателят е поискал достъп. Посочените документи са:

- писмо на OLAF до гръцкото Министерство на икономиката и финансите от 15 октомври 2004 г.,

- писмо на гръцкото Министерство на икономиката и финансите до OLAF от 20 октомври 2006 г.,

- писмо на OLAF до гръцкото Министерство на икономиката и финансите от 22 декември 2006 г.,

- писмо на гръцкото Министерство на икономиката и финансите до OLAF от 31 януари 2007 г.,

- писмо на гръцкото Министерство на икономиката и финансите до OLAF от 27 юли 2007 г.

- 3 С писмо от 19 юни 2009 г. до генералния секретар на Комисията жалбоподателят подава потвърдително заявление, чиято цел е Комисията да преразгледа отговора си и да му предостави пълен достъп до посочените в точка 2 по-горе документи, включително до приложенията към тях, както и до изпратеното от OLAF до гръцките власти електронно писмо от 18 юли 2007 г.

- 4 С писмо от 3 август 2009 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) генералният директор на OLAF потвърждава съдържащия се в решението от 8 юни 2009 г. отказ. В подкрепа на това той се позовава на предвидените в член 4, параграф 1, буква б) и в член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 изключения. Що се отнася до заявлението на жалбоподателя за достъп до електронното писмо от 18 юли 2007 г., той посочва, първо, че това писмо не се съдържало в първоначалното заявление, и второ, писмото не било заведено в преписката на OLAF, тъй като ставало дума за неофициално напомняне.
- 5 На 13 октомври 2009 г. жалбоподателят подава настоящата жалба за отмяна на обжалваното решение в секретариата на Общия съд.
- 6 С писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 4 февруари 2010 г., Комисията иска от Общия съд да приеме за установено, че в резултат на нейното решение от същия ден, с което обжалваното решение се оттегля и замества, жалбата вече няма предмет.
- 7 В решението си от 4 февруари 2010 г. Комисията посочва, че на жалбоподателя е предоставен по-широк достъп до първоначално поисканите документи в сравнение с предоставения според обжалваното решение.
- 8 В становището си относно искането за обявяване на липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество, постъпило в секретариата на Общия съд на 9 март 2010 г., жалбоподателят се противопоставя на това искане. В това отношение той посочва, че решението на Комисията от 4 февруари 2010 г. не е премахнало изцяло предмета на неговата жалба, тъй като Комисията все още не му е предоставила достъп до някои от документите, обхванати от заявлението му от 19 юни 2009 г., във връзка с което е прието обжалваното решение.
- 9 С определение от 28 април 2010 г. Общият съд приема за разглеждане по същество представеното от Комисията искане за установяване на липсата на предмет на жалбата, без да се произнася по съдебните разноски.

- 10 В репликата си жалбоподателят посочва, че той не е оспорвал решението на Комисията от 4 февруари 2010 г. и иска Общият съд да се произнесе въз основа на обжалваното решение и да вземе предвид решението на Комисията от 4 февруари 2010 г. При условията на евентуалност жалбоподателят отбелязва, че предвид това решение той би могъл да се присъедини към искането на Комисията от 4 февруари 2010 г. за обявяване на липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество, при условие че тя се съгласи да поеме направените от него съдебни разноски. В дубликата си Комисията по-специално посочва, че не е постигнала споразумение с жалбоподателя относно приемлива сума, която да покрие разноските, направени в настоящото производство.

Искания на страните

- 11 Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

- 12 Комисията иска от Общия съд:

- като главно искане да приеме за установено, че жалбата е останала без предмет и липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество,
- при условията на евентуалност да отхвърли жалбата като неоснователна,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 13 Предвид искането на Комисията от 4 февруари 2010 г. за обявяване на липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество, становището на жалбоподателя от 9 март 2010 г. относно това искане и репликата, Общият съд приема, че направеното в хода на производството искане следва да се разгледа без устна фаза в съответствие с член 114, параграф 3 от Процедурния правилник.

- 14 В самото начало следва да се напомни, че ако предметът на жалбата отпадне в хода на производството, Общият съд не може да се произнесе по същество, тъй като такова решение на същия съд по съществото на спора няма да донесе никаква полза на жалбоподателя (Решение на Общия съд от 19 януари 2010 г. по дело Co-Frutta/Комисия, T-355/04 и T-446/04, Сборник, стр. II-1, точки 43—45).

- 15 Отпадането на предмета на спора може по-специално да произтича от оттеглянето или замяната на обжалвания акт в хода на съдебното производство (Решение на Съда от 1 юни 1961 г. по дело Meroni и др./Върховен орган, 5/60, 7/60 и 8/60, Recueil, стр. 201, 213 и Определение на Съда от 11 ноември 1985 г. по дело Eurasian Corporation/Комисия, 82/85, Recueil, стр. 3603, точка 11, Определение на Общия съд от 17 септември 1997 г. по дело Antillean Rice Mills/Комисия, T-26/97, Recueil, стр. II-1347, точки 14 и 15).

- 16 При това положение следва да се отбележи, че ако срокът на действие на акт, при липсата на разпоредба в обратен смисъл, изтича на датата, на която е отменен (вж. в този смисъл Решение на Съда от 12 февруари 1960 г. по дело Geitling и др./Върховен орган, 16/59-18/59, Recueil, стр. 45, 65), то акт, който е оттеглен и заменен, отпада напълно от правния ред на Съюза. Следователно оттеглянето на даден акт обикновено има действие *ex tunc* (вж. в този смисъл Определение на Общия съд от 10 март 2005 г. по дело IMS Health/Комисия, T-184/01, Recueil, стр. II-817, точки 34—41 и Определение на Общия съд от 9 септември 2010 г. по дело Phoenix-Reisen и DRV/Комисия, T-120/09, непубликувано в Сборника, точка 23 и цитираната съдебна практика).

- 17 Освен това следва да се приеме за установено, че жалба за отмяна може по изключение да не остане без предмет въпреки оттеглянето на акта, чиято отмяна се иска, когато жалбоподателят все пак запази достатъчен правен интерес от постановяване на съдебно решение, с което този акт се отменя официално (вж. Решение на Общия съд от 27 септември 2002 г. по дело *Tideland Signal/Комисия*, T-211/02, *Recueil*, стр. II-3781, точки 48 и 49 и цитираната съдебна практика).
- 18 В случая е безспорно, че жалбоподателят иска само отмяна на обжалваното решение. Всъщност въпреки приетото от Комисията решение от 4 февруари 2010 г., с което в хода на съдебното производство обжалваното решение е заменено, в репликата си жалбоподателят изрично посочва, че не желае да промени исканията си, за да ги съобрази с решението на Комисията от 4 февруари 2010 г., макар съгласно постоянната съдебна практика да е могъл да го направи (вж. Решение на Общия съд от 12 декември 2006 г. по дело *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет*, T-228/02, *Recueil*, стр. II-4665, точки 28 и 29 и цитираната съдебна практика).
- 19 От друга страна, от недвусмисления текст на решението на Комисията от 4 февруари 2010 г. следва, че е решено да се „оттегли [обжалваното] решение и да се приеме ново решение в отговор на потвърдителното заявление на жалбоподателя от 19 юни 2009 г.“. Поради това с оглед на посочената в точки 15-17 съдебна практика следва да се приеме, че настоящата жалба е останала без предмет.
- 20 Всъщност уместно е да се отбележи, че оттеглянето на обжалваното решение и приемането на решението на Комисията от 4 февруари 2010 г. предоставят на жалбоподателя търсения от него с настоящата жалба резултат, а именно премахването на обжалваното решение от правния ред на Съюза. Освен това следва да се приеме за установено, че жалбоподателят не излага никакъв довод, обосноваващ правен интерес от постановяването на съдебно решение, с което да се установи формално незаконосъобразността на обжалваното решение.
- 21 От всички изложени по-горе съображения следва, че не е налице основание за произнасяне по същество по настоящата жалба.

По съдебните разноси

- 22 Съгласно член 87, параграф 6 от Процедурния правилник, когато липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество, Общият съд определя съдебните разноси по свое усмотрение.
- 23 Общият съд смята, че предвид особените обстоятелства в конкретния случай посочената по-горе разпоредба ще бъде приложена правилно, ако всяка от страните по спора понесе собствените си съдебни разноси.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав)

определи:

- 1) Липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество по жалбата.**
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноси.**

Съставено в Люксембург на 12 януари 2011 година.

Секретар
E. Coulon

Председател
E. Moavero Milanesi